



Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 207. An & qualiter precarium exspiret morte accipientis, vel concedentis ejusve revocatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

tamen, ut recipiens ad hoc teneatur tantum ex dolo & culpa lata juxta dicta. nisi aliter conventum, ut Perez. in Cod. h. t. n. 6. Vel nisi mora recipientis intervenit, morando nimirum & etiam arguendo sibi possessionem non concessam Muller. l. c. lit. 7. Tunc enim ex tempore editi interdicti ad omnem casum fortuitum & omnem causam fructus scilicet & accessiones eum obligari. cit. l. 8. §. 6. & l. 10. ff. h. t. ait Lauterb. §. 17. Et sic v. g. inhabitantem precario domum citra voluntatem domini teneri refarcire damnum ex incendio culpa familiae suae orto illatum, cum communi ait Muller. l. c. Hac autem mora non interveniente, eum non condemnandum nisi tantum in id, quantum interfuit actoris, ei rem restitui ex dicto tempore. Lauterbach. ibid. juxta cit. l. 8. §. 4. Item ex hoc interdicto, nempe post illud editum, fructus restituendi. Zoëf. h. t. num. 6. Muller. ib. 150. lit. a. & totum interesse, seu quanti interfuit concedentis rem ei restitui, quod tamen interesse non tantum in genere allegandum, sed specificè enarrandum, & ubi negatur, probandum. Muller. l. c. lit. 6. Finis & effectus hujus interdicti est restitutio precarii revocati, instituique potest mox à revocatione; & uti hæc fieri potest illico à traditione rei juxta dicta supra adjunctamque ibidem limitationem, de qua vide Lauterb. §. 18. ita etiam interdicti institutio. Porro cessat hoc interdictum, si precario concedens utramque possessionem, & naturalem & civilem transtulerit; id quod potest facere. Cum enim in hoc casu dominus nullam possit probare possessionem, etiam Prætor ad concedendum edictum permoveri nequit. Muller. ib. 150. lit. d. quem vide. Uti etiam concedenti alleganti precarium, ut interdictum hoc obtineat, incumbit onus illud probandi. Sic si rustici asserant, se operas suas aliquamdiu precario præstitisse; dominus verò dicat, se illas jure suo exegisse, rustici affirmativam suam probare tenentur juxta l. 2. ff. de prob. l. fin. ff. de R. V. Donell. ad l. 22. C. de prob. Muller. loc. cit. Quin etiam, ut Idem, tenentur præcisè probare, Dominum in exigendis servitiis preces semper adhibuisse, præsumendum enim non esse, rusticos tam civiles fuisse, ut aliqua servitia, præsertim per aliquot annos, decem vel plures, ad quæ præstanda se jure obligatos non esse sciebant, gratis & precario & jure humanitatis præstent. Secus est, si rustici, nulla facta mentione precarii, simpliciter negent, se operas debere. Tunc enim domino servitorum sibi debitorum probatio injungi debet.

2. Resp. secundò: Concedi nihilominus etiam Romanis Jurisconsultis concedenti precarium conditionem incerti, seu actionem præscriptis verbis, sumitur ex l. 2. §. 2. h. t. & l. 19. §. 2. eod. quæ concedens revocans precarium, rem precariam sibi ex æquo & bono restitui petit. Estque ea non ordinaria, quæ ex contractibus innominatis oritur, sed extraordinaria, irregularis & anomala, quæ & variis aliis pactis, per se actionem non producentibus ex æquitate accommodatur, ut ait Lauterb. ad ff. h. t. §. 13. qualiter hæc actio oriatur ex precario, dictum est supra quest. 1. h. t. Occasione cujus actionis notandum cum Reiffenstuel. h. t. num. 22. Spectato præsertim Jure Canonico, necesse non esse in libello exprimi nomen actionis, sed sufficere, factum ipsum rei que veritatem clarè exponere, simulque causam petendi ipsamque conclusionem aptè proponere, juxta c. dilecti. de Judic.

Quest. 207. An & qualiter precarium exspiret morte accipientis vel etiam concedentis ejusve revocatione?

1. Resp. ad primum: Finitur morte illius, cui concessum. c. fin. h. t. l. 12. §. 1. ff. h. t. Est enim beneficium personale, ac proinde cum persona beneficiarii extinguitur juxta reg. 7. jur. in 6. & ad heredem illius non transit. Abb. in cit. c. fin. n. 5. cum communi juxta quest. ante hanc. 3. nisi fortè concessio facta non simpliciter personæ, sed dignitati; tunc enim transit in successorem in dignitate.

2. Resp. ad secundum: non finitur morte illius, qui concessit, sed transit ad heredem illius ejus concessio. cit. c. fin. & c. quæsi. §. quod à Titio h. t. ubi dicitur: quod à Titio quis rogavit, id etiam ab heredibus ejus precario habere videtur; & à cæteris ejus successoribus, etiam si quis ignoraverit heredem. Est enim precarium species quædam gratiæ & quasi privilegii, quæ manent, donec à concedente revocentur. l. 1. ff. h. t. per mortem autem concedentis non censetur gratia revocata. c. si super. de off. deleg. in 6. ubi, quod gratia alicui à Sede Apostolica facta (et si nondum in ejus executione processum) morte non perimatur concedentis. Quia ad expirationem seu revocationem gratiæ seu facultatis concessæ requiritur actus positivus seu contraria voluntas, quæ si à concedente illam, V. g. precarium, dum viveret, habita non fuit, perseverat precarium aliæ gratiæ, donec à defuncti hæredibus vel successoribus revocetur. Covar. l. 3. var. c. 15. n. 1. & 3. Molin. tr. 2. de just. d. 298. Laym. l. 1. tr. 4. c. 23. n. 17. Pirh. h. t. n. 8. Wiestn. n. 9. ubi etiam, quod res incipiat haberi precario à defuncti hæredibus, si non revocent, seu ut Reiffenst. hæres non revocando censetur illud rursus concedere. L. in rebus. §. fin. ff. h. t. Limitatur tamen responsio primò: nisi cum concedente cætera quoque ejus acta exspirent. Lauterb. l. c. §. 19. Secundò, nisi gratia vel res aliqua precario concessa ad beneplacitum concedentis, seu quamdiu ipse voluerit, signanter eo id ipsum exprimente, ita ut gratia seu concessio à positiva perdurante (intellige habitualiter) hac ejus voluntate dependeat. Tunc enim morte ipsa sine alia ejus revocatione cessat juxta c. gratiose. de rescrip. in 6. eò quod ex verbis hujusmodi colligatur gratiam seu rem non absolute concedi, sed limitate, nimirum quamdiu perseveraverit concedentis voluntas, talis autem voluntas morte superveniente non est amplius. Abb. in cit. c. ult. n. 6. Covar. l. c. n. 2. & 4. Molin. l. c. n. 1. Laym. in cit. c. gratiose. n. 2. Pirh. l. c. cum communi.

3. Resp. ad tertium: Finitur illud quoque revocatione concedentis, etiam ante diem precario præfixum, modo revocatio nimis accelerata non sit damnosa recipienti, sæpe dictum in antecedentibus, diciturque passim in ff. h. t.

Quest. 208. Quibus modis aliis finiatur precarium?

Resp. Finitur quoque consolidatione, ut dum quis rem precario concessam acquirit pleno jure. Arg. l. 4. §. 3. ff. h. t. Lauterb. §. 19. Finitur item concessio precaria pignoris soluto creditori debito, ob quod res oppignorata. L. si debitor. ff. h. t. Dum autem dicitur alienatione rei precario concessæ facta in alium. V. g. donatione, venditione, finiri precarium, id ita intelligendum, quod

ania-